

[Esther Malling Pedersen.]

i øvrigt et videre Arbejdsfelt end Mødrehjælpsinstitutionen i København, idet den ogsaa hjælper gifte Mødre.

Det forekommer mig, at alt dette peger i Retning af Initiativ og Administrations- og Organisationsevne. Der savner de private Institutioner ikke noget. De har kun for faa Midler, og i det Øjeblik Staten havde tilsagt sin Støtte til disse private Hjælpeinstitutioner, vilde deres Virksomhed sikkert yderligere have kunnet udvides. Det vilde efter vor Opfattelse have været en sund og god Udvikling af en Sag, der var sundt og godt begyndt, og vi vilde have foretrukket den for den Fremgangsmaade, som Lovforslaget anviser: at Staten nu tager Initiativet, paabegynder Oprettelsen af Mødrehjælpsinstitutioner og anviser dem deres Opgaver. Lovforslaget indeholder imidlertid en Bestemmelse om, at Foreninger, der er dannet eller eventuelt bliver dannet til Støtte for Mødrehjælpsinstitutionerne, vil blive repræsenteret i disses Bestyrelser. Der tilsigtes herved, som Socialministeren understregede det, etableret en Forening af det private Initiativ og den offentlige Indflydelse, og forhaabentlig vil det vise sig, at dette lykkes. Forhaabentlig vil det vise sig, at den Offervilje, som paa dette Omraade har givet sig et saa smukt Udtryk og er af saa stor Samfundsværdi, ikke skal kølnes hos den enkelte, naar man først ved, at nu er det Staten, der staar i Spidsen, Staten, der tager Initiativet.

Den højtærede Socialminister understregede Betydningen af at have det rigtige Personale for Haanden, og det er selvfølgelig fuldkommen rigtigt. Men det er ogsaa en Hovedsag i et Tilfælde, hvor det rent menneskelige spiller en saa stor Rolle som her, at man har de rigtige Personligheder. Det Arbejde, som er gjort paa Frivillighedens Grund, har været baaret af en sjælden smuk og varm Tone og Aand, og man maa haabe, at ogsaa den vil kunne bevares under den nye Form. Men her vil det være af allerstørste Betydning, at man vedblivende vil kunne faa fat i de rigtige Mennesker, i de Mennesker, for hvem dette Arbejde ikke er en Stilling, men er en Gerning.

Efter den Gennemgang, som Lovforslaget allerede har været Genstand for, finder jeg kun Anledning til at nævne ganske enkelte af dets Paragraffer. Bestemmelsen i § 1, Stk. 2, om, at enligstillede Mødre skal kunne faa Adgang, eventuelt i Forbindelse med Arbejdsydelse, til at

komme paa Mødre- eller Svangrehjem eller hos private, hvor de vil kunne beholde deres Smaa børn hos sig, hilser jeg med Glæde. Det er jo af stor Betydning, at der gøres alt, hvad gøres kan, for at hjælpe Mødrene til at beholde deres Børn, og det er noget, Erfaringen lærer, at naar de først har levet en ganske kort Tid med deres spæde Børn, vil Traadene som oftest knyttes saa stærkt, at de ikke kan slippe Børnene, men vil gøre alt, hvad de kan, for at beholde dem. Her er for øvrigt et af de Punkter, hvor Mødrehjælpsinstitutionen i Aarhus har sat stærkt ind, og jeg mener, at det er et Omraade, der har uhyre stor Betydning.

Med Hensyn til § 2 vil jeg gerne takke den højtærede Minister for det klare og tydelige Svar, den højtærede Minister gav mit Partis Ordfører i det andet høje Ting paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der i denne Paragraf skulde ligge noget som helst, der kunde pege hen imod Lovligheden af Svangerskabsafbrydelse paa social Indikation. Ministeren svarede hertil et klart og afgjort Nej, og det vil jeg gerne sige ham Tak for.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 11 om Fordelingen af Udgifterne mellem Stat og Kommuner kunde jeg ønske en Fordeling, hvorefter de Kommuner, der fortrinsvis benytter og har Fordel af Mødrehjælpsinstitutionerne, ogsaa skulde bære den største Del af Udgifterne. Ganske vist skal jo Folketallet, som danner Grundlaget for Fordelingen af Udgifterne, regnes dobbelt i de Byer, hvor Institutionerne er beliggende, men der vil alligevel i Omraaderne uden for disse Byer blive betydelig Forskel med Hensyn til den Udstrækning, i hvilken man benytter Institutionerne. Det er dog for mit Partis Vedkommende ikke noget særlig stort Spørgsmaal, i hvert Fald ikke foreløbig, hvor det ikke drejer sig om saa store Beløb, selv om Udgifterne rimeligvis nok skal vise sig at blive noget større, end man paa nærværende Tidspunkt tænker sig. Vi vil da heller ikke paa nogen Maade lade dette være bestemmende for vor Stilling til selve Lovforslaget, og jeg skal, ogsaa af Hensyn til den knappe Tid, som vi har til Behandlingen, undlade at udtrykke noget Ønske om at faa Lovforslaget i Udvalg.

Derimod vilde jeg gerne tilføje, hvad jeg vil kalde en Slags principiel Betragtning, som jeg har fundet nogen Anledning til at understrege, den nemlig, at vi inden for Venstre ikke er blinde for den Fare, der kan være forbundet med det, som her paabegyndes. I Befolkningsskom-